

Arrest

nr. 53 987 van 28 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2010 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de op 28 september 2010 betekende bevelen om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KOSE, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 december 2008 dienen verzoekers een aanvraag in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.2. Op 14 september 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond.

1.3. Op 28 september 2010 wordt aan verzoekers het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.4. Dit zijn de bestreden beslissingen.

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. kinderen lopen hier school) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkenen, Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het artikel 9bis voor in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen.

Dat de hier ingeroepen niet medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vellen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

Dat de voorgelegde medische attesten geen aanleiding kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

De arts-attaché stelt dat uit de beschikbare medische gegevens blijkt dat regelmatige opvolging door een specialist aangeweten is. Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het land van herkomst verwijst de arts-attaché naar een mail van professor Ara Babloyan van het Arabkir Joint Medical Centre in Yerevan waaruit blijkt dat de nodige geneesmiddelen beschikbaar zijn en de relevante zorgen gratis zijn op voorschrift van de huisarts. Bovendien zijn de zorgen voor patiënten uit de sociaal zwakkere groepen gratis en voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen. De aandoening van de betrokkene is opgenomen op de lijst voor gratis zorgen.

Ook verwijst de arts-attaché naar een ander schrijven van professor Ara Babloyan waaruit blijkt dat behandeling en opvolging van de aandoening mogelijk zijn in het land van herkomst. De betrokkene kan voor medische zorgen terecht in de lokale poliklinieken in de hoofdstad of in de regio's van Armenië, ofwel in gespecialiseerde medische centra. Specifieke opvolging is enkel mogelijk in de hoofdstad Yerevan of in de steden Gjoemri, Vanadzor en Spitak en is te betalen. Uit de demografische gegevens van betrokkene blijkt dat zij afkomstig is van en geboren is in Yerevan. In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan hij zelf instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor de meerderjarige zonen kan worden verondersteld dat zij ook een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst.

Verder verwijst de arts-attaché naar de lijsten van geregistreerde geneesmiddelen in Armenië waaruit blijkt dat de vereiste medicatie geregistreerd zijn in Armenië en op voorschrift verkrijgbaar zijn.

Tenslotte stelt de arts-attaché dat de betrokkene kan reizen aangezien uit de beschikbare medische gegevens blijkt dat betrokkene momenteel niet gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele medische contra-indicatie op te reizen. Mantelzorg door haar gezin is aan te bevelen. Betrokkene heeft 2 zonen die deel uitmaken van het gezin. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Armenië— het land waar zij tenslotte ruim 40 jaar verbleef— geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het 1(8. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals Ingevoegd bij het KB. van 22 november 1996 (8.5. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 Juli 2006 (8.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980.)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsplicht. De Commissaris Generaal heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. ‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)’. ‘Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)’. De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THUIS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43). Verzoekster is onwel. Dat wordt zelfs niet eens betwist. Wel is het zo dat de medische zorgen in Armenië niet toegankelijk zijn voor diegenen die niet de financiële middelen hebben. (zie verslag bijlage) De bestreden beslissing komt aldus tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook het gedrag van de Commissaris Generaal onbehoorlijk.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

In de bestreden beslissing wordt volgende overwogen: *“De arts-attaché stelt dat uit de beschikbare medische gegevens blijkt dat regelmatige opvolging door een specialist aangeweten is. Wat betreft de behandelingen -en opvolgingsmogelijkheden in het land van herkomst verwijst de arts-attaché naar een mail van professor Ara Babloyan van het Arabkir Joint Medical Centra in Yerevan waaruit blijkt dat de nodige geneesmiddelen beschikbaar zijn en de relevante zorgen gratis zijn op voorschrift van de huisarts. Bovendien zijn de zorgen voor patiënten uit de sociaal zwakkere groepen gratis en voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen. De aandoening van de betrokkene is opgenomen op de lijst voor gratis zorgen.”*

Hieruit blijkt dat de verwerende partij haar beslissing op een zorgvuldige wijze heeft voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC